

lõönid, lähhen ja miliin ta õrra, saan ta üks wassa täis rahha."

Suur Klaus sõitis surnuga linna, tuttarva apteke jure, ja lüüsits, kus temma tahita surnud innimeest osta.

"Mis sarnud je on? Lust ja tedda wötsid? Lüüsits apteter; „wii ta sirkitoeda, matta seal mahha."

"Se on minno eit!" ütles Klaus; "ma lõin ta surmuts, ja tahhan tedda nüüd ühhe wassa täie rahha eest õrra miiia."

"Mis ja jamsid!" ütles apteter. "Õrra sa mitte sedda suggust turja ennepele peale kõunele, muidu saad sa wölda viidud." — Apteter selletas Klausele õrra, kui hirmus se olla, mis ta teinud suure turjusega; fuida ta omma hinge waenlasse lätte annud, kes tedda selle märatu patto sisse saatnud, ja et temma aialikku ja igawesje nuhtlusse wäärt olla." Klaus lohkus selle ülle õrra, hüppas jonega wanfre peale ja aias tubhat nelja foio pose. Apteter agga ja teik teised ütlesid: „je on hulnits läinud!" ja löid lätega tagga järel.

"Ota sa püsti foer, küll ma sulle lätte tassun, sinna piisite Klaus, ja pettis, ja wallesit, ja rahha fratt!" Nenda siunas suur Klaus, tee peal praginal aiades. Koddo wöttis ta ühhe tündressesse tuggeva fotti, läks sellega faimo jure ja kärgatas teise peale: „Sinna olled mind pilgand, olled mind häddha waia, wölda saatnud; sinna olled süid, et

ma omma hobboosed mahha nottisin, et ma iissi ennesse peale surja ollen tunniistand, et mind linna rahwas hulluks peawad, et mind singseppad ja parhalid armetumals petsonud; nüüd tullin jo jure, sulle seil lätte tasjuma; piiska siis weel, sinna ilparrala!"

"Ja nüüd müsjutas temma tedba mahha, toppis fotti, siddus fotti juu ohhelissuga finni, töötis fotti selga ja ütles: „Tulle nüüd jöe äre, seal ma upputan sind õrra, kui foera lutsifa."

Võggi olli laugel ja fotti olli, et küll piisite Klaus jeesi istus, siisti launis raste; sellepärast olli fottifandjal tüddinus väes, ja temmal olli wägga hea meel, et sirklo jure tulli, kus puhhata wöis. Orrilad ellisesid magusaste, ja lõggudus laulis au liituse le laulu. Klaus ei wöinud möda minna; ta panni fotti sirklo ulje föriwa mahha, ja ütles:

"Laulan paar salmilest süddame linnitusels teistega seltsis, enne kui eddasj lähhen; egga piisite fotti välja ei pease, ja kes tedda ka peastma tulleb? rahwas on seit sirklus." Ja ta astus sirkli.

Piisite Klaus agga öhlas fotti sees, ja seerles ja pöörles igga piddi, agga ei aidand ühtegi, ei fotti pael annud järelle. Pealegi weel sai ta hea mürraka wasto olla. Üts wanna purru farjane aias ommad loiosed sealtd möda; Klaus agga olli surja jalgu, ja aeti fottiga ümber.

"Oh ma armelu!" äggas ta fottis, „ollen weel noor, ja pean nüüd jubba taewa riiti minnema!"